

Geachte heer Roest, wethouders en raadsleden,

Mijn naam is X en ik ben inwoner van Overveen. In de jaren 2014-2016 ben ik vrijwilliger geweest bij Vluchtelingenwerk in Haarlem. In 2016 is door de gemeente Haarlem en het COA besloten een groep jonge vluchtelingen te huisvesten in het voormalig provinciehuis aan de Westelijke Randweg. Ik ben toen samen met een andere ervaren vrijwilliger gevraagd hierbij te helpen met het wegwijsmaken van de jongeren in Nederland en om activiteiten te organiseren.

Omdat op dit moment er nogal wat sentimenten spelen om de voorgenomen huisvesting door de gemeente Bloemendaal van een grote groep jonge vluchtelingen in het voormalige Oldenhoven leek het me zinnig mijn ervaringen te delen over de huisvesting in het provinciehuis die, om het zacht te zeggen, nogal problematisch was.

Om te leren van eerdere ervaringen.

- Het grootste probleem was dat er nauwelijks wat te doen was. De jongeren gingen naar hun inburgeringscursus, welke hooguit een paar middagen per week is. Ze mogen niet werken voordat ze deze cursus afgerond hebben. Ze hebben geen geld om te sporten, iets leuks te doen of te reizen om vrienden op te zoeken op andere locaties (zie volgende punt). En dan staan het provinciehuis en ook Oldenhove nog eens in een omgeving waar niks te doen is. Er was onderling daardoor veel ruzie en sommigen werden zwaar depressief. Iets wat door de traumatische ervaringen die velen van deze mensen hebben meegemaakt nog eens versterkt werd.
- De mensen kregen 30 EURO per week om van te leven, verder hadden ze een kamer die voor ze betaald was en een ziektekostenverzekering. Dit werd als erg oneerlijk ervaren omdat er leeftijdsgenoten waren die wel een flatje en een bijstandsuitkering hadden. En hoewel ook geen vetpot, hebben zij dan veel meer vrijheid en privacy.
- Er was geen gemeenschappelijke ruimte, op een aantal van ongeveer 30 mensen per verdieping. Lastig. En hele kleine keukens.
- De verschillende bevolkingsgroepen (Syriërs en Eritreeers ) hebben problemen met elkaar.
- Er was één, niet erg capabele, maatschappelijk werkster ingehuurd door de gemeente die de situatie nauwelijks aankon op ongeveer 50-60 jongeren en dan waren er nog twee (waaronder ikzelf) vrijwilligers van Vluchtelingenwerk die ongeveer een dag per week te besteden hadden. En dat was echt veel te weinig begeleiding.

Mijn belangrijkste advies is: als jongeren niet op zeer korte termijn of het liefst meteen vanaf het begin een zinnige dagbesteding hebben, dus veel meer dan die inburgeringscursus, liefst gewoon werk of fulltime opleiding dan vraag je bijna om problemen bij het bij elkaar zetten van zo'n grote groep (meestal) jonge mannen.

Ik denk dan niet meteen aan overlast voor de buurt of ander wangedrag, meer dat ze met elkaar problemen krijgen. Deze mensen zijn niet zomaar gevlucht, ze zijn zich over het algemeen zeer bewust van hun positie in de Nederlandse maatschappij en willen echt geen strafblad, maar vooruit in hun leven: leren en werken.

En verder:

Geef ze een fiets en/of een ov-kaart zodat ze kunnen reizen.

Zet er voldoende ervaren jongerenwerkers bij.

Communiceer duidelijk naar de omgeving.

Met vriendelijke groet,